

Bayer Zsolt: Ez Csúúúúcs!

2018 november 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bréking! Megszereztük a Hunyadi-film másik titkos forgatókönyvét!

BRÉKING! MEGSZEREZTÜK A HUNYADI-FILM MÁSIK TITKOS FORGATÓKÖNYVÉT

Magyar Id?k Online

A napokban kiszivárgott Heged?s Bálint Hunyadi-filmjének forgatókönyve nagy vihart kavart a magyar kulturális közéletben. A nándorfehérvári diadalnál a héber tüzéreket és a lovári pattantyúsokat buzdító, babgulyást kanalazó Hunyadi János ábrázolása még a fantasztikus regények rajongói körében is óriási megbotránkozást keltett. Azóta a forgatókönyvet korrigálták, a fantasztikus jeleneteket kivették és az ostrom buzdító beszédének a mondanivalóját sokkal inkább a mai kulturális élet hangulatához igazították. Ám lapunk megszerezte ezt a változatot is. Most pedig szigorúan titkos dokumentumokat ismertetünk. Kérjük ne osszák meg senkivel.

AZ OSTROM EL?TT I.

(A nándorfehérvári vár udvara, a lovagi-tornákhoz használt emelvény egyik tornyocskájában Hunyadi János kormányzó, a vár védelmez?je áll, mellette két apródja: Dúló Béla és Hajcsár Ehell?s. El?ttük tömérdek vitéz, az ország minden féléjéb?l és fajtájából. Hunyadi beszédhez köszörüli torkát, szögedies tájszólással beszél.)

Hunyadi János: – Vitézöim!

(döbbent, néma csönd a várudvaron, Hajcsár Ehell?s megrugdalja Hunyadi lábát, a kormányzó kijavítja szavait.)

Hunyadi János: – Magyari vitézöim!

(páran felkiáltanak, azokat is letorkolja a felhördült sokaság. Hunyadi döbbenten néz a két apródjára, és kérd?re vonja ?ket.)

Hunyadi János: – Nem értöm én? Miféle rossz eb marta öszve ?ket? Sömmit nem mondanak. Még csak nöm is ordítanak! Anyámasszony vitézöi!

(a két apród fölényesen összevonja szemöldökét, egymásra néznek, egyikük megszólal, kifinomult humanista tájszólással.)

Hajcsár Ehell?s: – Jó urunk nem komprehendálja, mert kódexek helyett kardot forgat, de a mai id?kben, melyeket a humanismus egyetemleges szellemisége jár át, már nem lehet így szólni a zsoldért küzd?k táborához!

Hunyadi János – Nem értöm!

Dúló Béla: – Persze, hogy nem érti! Maga a vas és nem a tenta szolgálója! De mi megmagyarázzuk, hogyan szólhat úgy minden zsoldosához, hogy egyikük se érezze magát exkommunikálva a szónoklatból!

(Hunyadi János a fejét vakarja)

Dúló Béla: – Mivel a traktátusokban azt találtuk, hogy nincs olyan magában álló dolog, mint a hungarus, hisz több részb?l tev?dik össze, akár a greko filoszok által megfigyelt atom, ezért célszer? felsorolni az összetev?ket, mert így lesz kerek egész!

(Hunyadi János nagyokat pislog és megszorítja a szablyája markolatát. Az egyik humanista leereszked?en útba igazítja.)

Hajcsár Ehell?s: – Nos… szóljon el?ször a héber tüzérségéhez, ugyanis ?k vannak a legkevesebben és nem oly lelkesek, úgy látom!

(Hunyadi János most sem érti, de mivel vészesen telik az id?, jónak látja ha a humanistákra hallgat.)

Hunyadi János: – Bátor héber tüzéröim, kik móresre tanítsátok a gaz tereket! Ím hát, harcba szólítalak ebben a nagy órában, melyben eld?l hazánk sorsa…

(A haza szóra a két humanista apród forgatja a szemét, de még miel?tt megszólalhatnának, a héber tüzérek köréb?l kiemelkedik Júda Efraim és egy kisebb ágyúgolyóbist vesz a kezébe.)

Júda Efraim: – Urunk, kormányzónk! Mi héber tüzérek vallási okokból mégsem tudunk együtt harcolni a többi zsoldossal, ugyanis a csata napja épp sabbathra esik, és ha nem is mozdulunk el az ágyúk mell?l, kiszámoltuk, hogy az ágyúgolyóbis másfél mérföldre is eljut, s az már sértené a szent törvényeinket…melyek szerint tilos minden…

(Hunyadi János arca vereslik, mint a rák, és mennydörg? hangon kezdi letorkolni a héber tüzérséget.)

Hunyadi János: – Hogy aprítana föl a jerusálemi sakter! Nem lösz itt haza, ha most vonakodtok harcolni! Ebadtái! A zsoldot bezzög mögkaptátok!

Júda Efraim: – Csakhogy az szerz?désben, amit az írástudókkal kötöttünk, Izraelre mondom, benne foglaltatik, hogy vallási ünnepeinket ugyanúgy megülhetjük mint a katholikusok, és kényszerrel sem vehetnek rá az ellenkez?jére!

(Hunyadi Jánosnak majd kipattan a szeme idegességében, az apródokhoz fordul, kérd?re vonva ?ket.)

Hunyadi János: – Ki skribálta azt a szörzödést? Az ördög fattyát!

Hajcsár Ehell?s: – Uram! Csigavér! Napnyugaton már csak így kötik a szerz?déseket, hisz figyelembe veszik a zsoldosnak jelentkez?k religiojat, nemzetiségét és azt is, hogy ember, némber vagy még nem suffragált ez ügyben. Ha kivételeznénk, akkor bármikor sanctionalhatna minket a Német-Római Birodalom és a legkeresztényibb francia király…

Hunyadi János: – Ebb?l ölég! Fogy az id?! Ha ebadtái nöm harcolnak, nosza akkor szólok az egyebekhez. Kik a következ?, hogy is mondtátok… lögkisebbségek?

Dúló Béla: – Hát a lovári pattantyúsok jóuram! De szóljon a vezet?jükhöz, Lajkó Fáraóhoz, a többiek vakon követik ?t.

(Hunyadi János megembereli magát, a pattantyúsok felé fordul, majd néven szólítja a vezet?jüket.)

Hunyadi János: – Fáraó! Lépj el? nemös vitézöm, hadd lássam, mily bátor fia vagy te a hazának!

(Dúló Béla visszafogja Hajcsár Ehell?st, aki a haza szó hallatán barackot akar nyomni Hunyadi János fejére. Ez utóbbi türelmetlenül:)

Hunyadi János: – Hát mit késlököds? Én vagyok a te urad, parancsolód! Állj fel ha szólítalak!

(a pattantyúsok közül kiemelkedik egy fiatal legény, b?rsisakját a kezébe veszi és hajbókolva nyögi ki a várkapitánynak)

– Jóurunk! Fáraó vajdánk nincsen itten, hogy üssön beléje az istennyila, mert vasra verték pár nappal ezel?tt, hisz acélozott…

(Hunyadi megrökönyödve)

– Az én tömlöcömben lakozik?! Hát ki fog titeket vezötni?! Az meg mi, hogy acélozás? Válaszolj, különben halál fia vagy!

– Jóurunk! Hát az úgy vagyon, hogy éccaka, mikor a sereg nagyrésze horkol, Fáraó összvegy?jti a páncélingöket, t?röket s egyéb vasakat, majd eladja a némötnek, aki havonta eccer erre jár….

(Hunyadi János leveszi a sisakját, kiengedi hosszú, szürke haját, majd tépni kezdi, minekutána el?rántja kardját, azzal hadonászik.)

Hunyadi János: – Munkakerül?k! Tolvajok! Hadd lám, hadd lám ki fia-borja van még köztötök! Ebadtái!

(a humanisták megrémülve a nyers er?szak látványától, urukat csillapítják, s a zsoldoslistát böngészik, keresik a következ? csoportot, akikhez uruk szónokolhatna, Hajcsár Ehell?s Hunyadi fülébe súgja.)

Hajcsár Ehell?s: – Uram! Telik az id?! Most vagy soha… szóljon a horvát huszárjaihoz! Legh?ségesebb katonái ezek uram! Vérben viharban edzett hadfiak! Az adriai szirén h?s magzatjai!

Hunyadi János: – Hát ti horvát huszárjaim! Mörre vagytok a töngernyi sokaságban!? Vonjátok ki kardotokat! Szalutáljatok! Hajrá a gaz terekre, a hazáért!

(a várudvaron minden vitéz összenéz, nem értik, hogy mi ütött a várkapitányba, majd egyikük, akit sokan meglökdöstek s szólásra unszoltak, kiáll a sorfalból, majd felkiáltja)

– Hunyadi urunk! Münk zöld lúról, dogos pattantyúsról meg üvegtótról hallottunk, de még hírb?l sem ismerünk horvát huszárt! Mi fán terem a? Nincs horvát itt miközöttünk!

(a sokaságból egy gúnyos hang is kihallatszik)

– Megint túl sok babgulyást evett osztán félrebeszél!

– Fingik az esze! Már mindenütt tereket lát!

(rendez?i utasítás: és így tovább pár gunyoros megjegyzés)

(a seregben mindenfelé nevetés tör ki, vannak akik hasukon fetrengenek, a humanisták arcáról lehervad a vigyor, és kezdik érezni a veszély fémes izét a szájukban, amint a toporzékoló Hunyadi le akar menni, hogy lekaszabolja az illet?t, hisz zsoldosgyilkolásért Hágába citálhatják a kormányzójukat, s magukat is.)

Hajcsár Ehell?s: – Urunk! Erre most nincs id?, mindjárt itt a terek!

Hunyadi János: – S ki száll völe szömbe ha mögérkezik! Nosza válaszoljatok tentafosók! Nincs vitézöm! Egy söm! Valaki titokban kicserélte söregemet!

Dúló Béla: – A szerbrácokba mindig bízhat, hisz ?k a terek els? prédája! Szóljon nemes vitézéhez, a Dugovics nev?höz!

(Hunyadi János a kétségbeesés ormain és a megbolondulás határain még utolszor megpróbálja).

Hunyadi János: – Dugovics jó vitézöm! Tebenned bizakodom én s egész hazád! Vezesd szebrácaidat (lopva hátranéz a humanistáira, hogy jól mondta-e, azok bólogatnak) gy?zelemre! Fel a várfokára!

(Dugovics duzzogva egy hordón ül, és egyre mérgesebb ábrázattal figyeli Hunyadi szózatát).

Dugovics Titusz: – Elég legyen! Én nem küzdök érted Hunyadi! Senki sem kényszeríthet, hogy saját vérem ellen harcoljak, hisz jól tudom, drága testvéremet janicsárnak vitték gyermekkoromban, s mi van, ha netalán vele zuhannék a halálba a fehérvári öregtoronyról? Amilyen a sors, ez éppenséggel megtörténhet! Szóval én nem harcolok teérted Hunyadi!

Hunyadi János: – Áruló! Vörjétek vasba! Hát mind mögkergültetek? Csak benned bízom már Magyar Bulcsú lovashadvezér! Állj fel! Szólalj mög! Hát hun vagy h?ségös vitézöm!?

(a páncélozott sokaságból el?terem egy medvetermet? vitéz, ám sodronying és buzogány helyett finom velencei selyemben pompázik, térdig ér?, indákkal hímezett ruhát visel, arca kifestve, mint egy metreszé, hosszú, derékig ér? haját bekondorította. Hunyadinak káprázik a szeme, mintha rémet látna.)

Hunyadi János: – Eszöm vesztem! Hisz nincs farsang?! Miféle maskarát csináltál magadból h? Bulcsú vitézöm?

Magyar Bulcsú: – Intolerancia! Úgy öltözködöm, ahogy akarok, s ezentúl Bulcsának nevezzen Hunyadi uram, hisz

én a némber nem mellett suffragáltam!

Hunyadi János: – Mi ütött böléd te terekvérivó? Mért böszélsz úgy, mint holmi humanista?! Ártottak az eszednek Bulcsú vitöz! Eridj szedd magad vasba, közel az ?sellen!

Magyar Bulcsú: – Jobbágyészjárású! Mucsai vadember! Nem tiszteli a firenzei divatot! Hát küzdjön veled az, aki oly bárdolatlan, mint te vagy!

(Ennek hallatán Hunyadi szeme lángba borul, és mint egy ketrecbe zárt oroszlán, vadul tombol, Hajcsár Ehell?s pedig Dúló Béla egyetértésével és támogatásával gyorsan kupán vágja a kormányzót, aki összve esik a lovagi-tornákhoz használt emelvény tornyocskájában, majd Hajcsár Ehell?s kijelenti, hogy kezükbe veszik a vár sorsát, hisz eddig is az értelem kellett volna kormányozza az országot, nem a brutális esztelenség.)

(Eközben a torony?rök jelentik, hogy felt?nt a török a láthatáron, órák kérdése már, és megkezdi az ostromot, Hajcsár Ehell?s és Dúló Béla kupaktanácsot tart, majd bölcsen, és teljes egyetértésben határoznak):

Hajcsár Ehell?s: – Mondd Béla, voltaképpen láttál te már gaz törököt, vagy csak azt tudod róluk mit a f?kapitány mondott és öszvehordott?! Hogy a patás ördögök maguk, kereszténységünk pusztítói, országunk megrontói és egyéb unalmas phrasisokat. Pedig gondolj bele mi mindent adtak vala a muzulmánok, izmaeliták és böszörmények a világnak!

Dúló Béla: – Arithmetikát, az orvoslás tudományát, az építészet titkait, s ezen felül literaturát… Sevilla, Córdoba…

Hajcsár Ehell?s: – Bizony, bizony s a lajstrom véghetetlen! Nem is hódítok, ?k, hanem inkább m?vel?k, s mivelhogy a déli országrészek elnéptelenedtek, így is úgy is kellenek új telepesek…

Dúló Béla: – A szultánjukról pedig az a hír járja, hogy rajong a csillagvizsgálásért, s kedveli a humanistákat! Bölcs, kim?velt emberf? lehet, nem oly mucsai, mint ez itten!

(belerúg a földön eszméletlenül fekv? Hunyadiba.)

Hajcsár Ehell?s: – Úgy van! Mihaszna barbár!

(? is rúg egyet a kormányzóba.)

(A humanisták gyorsan intézkednek, minden készen áll tervük végrehajtásához, a kapu?rökhöz futnak és megparancsolják nekik, hogy nyissák meg a kaput a török el?tt, mert meg vannak gy?z?dve arról, hogy végül meg tudnak velük egyezni, s a terek-magyar paktumtól, melyet nemsokára megkötnek, felvirágzik majd az ország, melyet mesterséges gy?löletkeltéssel uszított a nagyszer? Terek Birodalom ellen Hunyadi János kormányzó s egyéb gaz hívei.)

(Pataki Tamás paródiája)

[Bádog - Bayer Zsolt blogja]

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló